

Kal Demedin İstanbul

– Kalb-i Bahar! · 29 Kasım 2016

Kal demedin İstanbul

Aynı göğe baktı gözlerimiz Aynı toprağa bastı ayaklarımız Belkide aynı kaldırımda Ardı sıra yürüdük Bize bizden yakındık Tutmadın Tutamadın elimi Bakamadın gözlerime Bakamadım boğulamadım içinde Nefesim değmedi nefesine Dualar giderken avuçlarımdan semaya Yıldızlar durdu benden önce amine Gitme dediler gitme Kal bizimle Kal bu yerde Sen kal demedin İstanbul Kal demedin içimde... Aklımda sen Ruhumda gölgen Kalbimde buruk bir aşk Sen kal demedin diye Döndüm geriye Seni çok sevdiğimi bilirken sen Yüreğim titrerken üşümüş cesine bedenimde Sarmadın sarılmadın ısıtmadın içimi Sevindirmedin içimdeki seni Kal demedin Gitme demedin İstanbul Kapalı bir havada veda ettim sana Gözyaşlarım yağmur gibi yağdı Kısmet değilmiş karşılaşmak Martılar senin yerine yolcu etti beni Oysa biliyorsun Sensiz gidemeyeceğimi Gözden kaybolana kadar baktım arkama Sen gelmesen de duyarım diye sesini.... Kal deseydin kalacaktım inanki Kal demedin niye? Niye İstanbul.... 29 Kasım 2016 Mlk